

მეორმოცე მუხლის დაფარული ისტორია — რიცხვი ოთხი

გამოცდა და ძლევა: მხეცის ხატის ჩამოყალიბება და ბრძენთა დაბეჭდვა

Jeff Pippenger

2024-09-23

წინასწარმეტყველური ხაზი, რომელიც ასახავს შეერთებულ შტატებში მხეცის ხატის ჩამოყალიბებით წარმოდგენილ გამოცდას, პარალელურად მიმდინარეობს იმ სამ საგზაო ნიშნულთან, რომლებიც კონსტიტუციის ხაზს წარმოადგენს. ისინი ერთმანეთის პარალელურად მიემართებიან და თითოეულს შეაქვს კონკრეტული ინფორმაცია, რომელიც მეორე ხაზს შეეხება. როგორ ხდება, რომ ისინი, ვინც მხეცის ხატის გამოცდას გაივლიან, შემდეგ მზად იქნებიან იარონ იმ ნათელში, რომელიც ღვთის ტახტის დარბაზიდან გამოდის, დევნის ჟამის განმავლობაში, რომელიც შეერთებულ შტატებში კვირის კანონის დროს იწყება? რა არის ისეთი მხეცის ხატის ჩამოყალიბების გამოცდაში, რაც ბეჭედს ასვამს ბრძენ ქალწულებს იმგვარ გამოცდილებაში, რომელიც მათ საშუალებას აძლევს გაიარონ დევნის პერიოდი, რომელიც კვირის კანონის დროს იწყება, როცა ეროვნულ განდგომილებას ეროვნული დაღუპვა მოჰყვება და სატანა თავის საკვირველ საქმეებს იწყებს?

„შეუძლებელია, რაიმე წარმოდგენა მიეცეს იმ გამოცდილებაზე, რომელიც ღვთის ხალხს ექნება, ვინც დედამიწაზე ცოცხლად იქნებიან მაშინ, როცა ზეციური დიდება და წარსული დევნათა გამეორება ერთმანეთში შეერწყმება. ისინი ივლიან იმ ნათელში, რომელიც ღვთის ტახტიდან გამოდის. ანგელოზთა მეშვეობით ზეცასა და დედამიწას შორის განუწყვეტელი კავშირი იქნება. ხოლო სატანა, ბოროტ ანგელოზთა გარემოცვაში მყოფი და ღმერთად თავის გამომცხადებელი, ყოველგვარი სახის სასწაულებს მოახდენს, რათა, თუ შესაძლებელი იქნება, თვით რჩეულნიც კი აცდინოს.“ დამოწმებანი, ტომი 9, 16.

და უაიტი აკეთებს კომენტარს იმ უწყებაზე, რომელიც ქრისტემ კაპერნაუმის სინაგოგაში წარმოადგინა და რომელიც იოანეს მეექვსე თავშია ჩაწერილი. მისი კომენტარები მოცემულია წიგნში „საუკუნეთა სურვილი“, თავში, რომლის სათაურია „კრიზისი გალილეაში“. იქ იგი ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ ქრისტეს არ გაუკეთებია არავითარი ძალისხმევა, რათა აღეკვეთა ის ამბოხება, რომელიც იოანეს მეექვსე თავში მოხდა, თუმცა მან სრულად იცოდა, რომ სწორედ მაშინ დაკარგავდა უფრო მეტ მოწაფეს, ვიდრე ნებისმიერ სხვა დროს ადამიანთა შორის თავისი მსახურების განმავლობაში.

„როცა იესომ წარმოსთქვა ის გამომცდელი ჭეშმარიტება, რომელმაც მისი მრავალმა მოწაფემ უკანდახევა გამოიწვია, მან იცოდა, რა შედეგი მოჰყვებოდა მის სიტყვებს; მაგრამ მას აღსასრულებელი ჰქონდა წყალობის მიზანი. იგი წინასწარხედავდა, რომ განსაცდელის ჟამს მისი ყოველი საყვარელი მოწაფე მძიმე გამოცდას გადაიტანდა. მისი გეტსემანური ტანჯვა, მისი გაცემა და ჯვარცმა მათთვის უმძიმესი

განსაცდელი იქნებოდა. ადრე რომ არ ყოფილიყო მოცემული არავითარი გამოცდა, მათთან მრავალი ისეთი იქნებოდა შეერთებული, ვისაც მხოლოდ ეგოისტური ზრახვები ამოძრავებდა. როდესაც მათი უფალი სამსჯავრო დარბაზში გაასამართლებდნენ; როდესაც ის ბრბო, რომელმაც იგი თავის მეფედ შეიძახა, მას დაუსტვენდა და შეურაცხყოფდა; როდესაც დამცინავი ხალხი შეჰყვირებდა: „ჯვარს აცვი მას!“ — როცა მათი ამქვეყნიური მისწრაფებანი გაცრუვდებოდა, ეს საკუთარი თავის მაძიებელნი, იესოსადმი თავიანთი ერთგულების უარყოფით, მოწაფეებს მოუტანდნენ მწარე, გულდამძიმებელ მწუხარებას, იმ გლოვისა და იმედგაცრუების დამატებით, რაც მათი უძვირფასესი იმედების დაღუპვას მოჰყვებოდა. იმ სიბნელის ჟამს, მისგან განმდგართა მაგალითს, შესაძლოა, სხვებიც გაეყოლებინა. მაგრამ იესომ ეს კრიზისი მაშინ მოავლინა, როცა თავისი პირადი თანდასწრებით ჯერ კიდევ შეუძლო თავისი ჭეშმარიტი მიმდევრების რწმენის განმტკიცება.“

„თანამგრძნობი გამომსყიდველი, რომელმაც, სრულად უწყოდა რა ის დაღუპვა, რომელიც მას ელოდა, სათუთად გაუსწორა მოწაფეებს გზა, მოამზადა ისინი მათი უმთავრესი განსაცდელისთვის და განამტკიცა ისინი საბოლოო გამოცდისთვის!“
The Desire of Ages, 394.

კვირადღის კანონი არის საბოლოო გამოცდა, სადაც ხასიათი ცხადდება. საბოლოო გამოცდამდე ქრისტე, რომელიც არასოდეს იცვლება, უშვებს ისეთ გამოცდას, რომლის მეშვეობითაც განისაზღვრება მისი ხალხის მარადიული ხვედრი. ეს არის გამოცდა, რომელიც მათ უნდა ჩააბარონ მანამდე, სანამ დაიბეჭდებოდნენ, და მანამდე, სანამ მათი მადლის ჟამი კვირადღის კანონთან დაკავშირებით დაიხურება. ეს არის წინასწარმეტყველური გამოცდა, რომელიც ამზადებს ბრძენ ქალწულებს „მათი გვირგვინმოსილი განსაცდელისთვის და განამტკიცებს მათ საბოლოო გამოცდისათვის!“ საბოლოო გამოცდა არის მათი გვირგვინმოსილი განსაცდელი, და ამ გამოცდის ჟამს ბრძენი ქალწულები „ივლიან იმ ნათელში, რომელიც ღვთის ტახტიდან გამოდის“. რა არის იმ გამოცდის პროცესში, რომელიც წარმოდგენილია როგორც „მხეცის ხატის ჩამოყალიბება“, ის, რაც ამზადებს ბრძენ ქალწულებს გვირგვინმოსილი განსაცდელისათვის და აძლევს მათ შესაძლებლობას იარონ იმ ნათელში, რომელიც ღვთის ტახტიდან გამოდის? რა არის ის ნათელი, რომელიც ღვთის ტახტიდან გამოდის?

და როცა გახსნა მეშვიდე ბეჭედი, ჩამოვარდა დუმილი ზეცაში, დაახლოებით ნახევარი საათის ხანს. და ვიხილე შვიდი ანგელოზი, რომლებიც იდგნენ ღვთის წინაშე; და მიეცათ მათ შვიდი საყვირი. და მოვიდა სხვა ანგელოზი და დადგა სამსხვერპლოსთან, რომელსაც ეჭირა ოქროს საცეცხლური; და მიეცა მას მრავალი საკმეველი, რათა შეეწირა იგი ყველა წმიდის ღოცვებთან ერთად ოქროს სამსხვერპლოზე, რომელიც ტახტის წინ იყო. და საკმევლის კვამლი, რომელიც წმიდათა ღოცვებთან ერთად აღმართებოდა, ავიდა ღვთის წინაშე ანგელოზის ხელიდან. და აიღო ანგელოზმა საცეცხლური, აავსო იგი სამსხვერპლოს ცეცხლით და გადმოაგდო მიწაზე; და იყო ხმები, ქუხილები, ელვები და მიწისძვრა.
გამოცხადება 8:1-5.

უკანასკნელ დღეებში, იმ პერიოდში, როდესაც ათი ქალწულის იგავი სრულდება და ას ორმოცდაოთხი ათასი იბეჭდება, მეშვიდე ბეჭედი იხსნება და იგი მიუთითებს წმინდანთა ლოცვებზე პასუხად დედამიწაზე ცეცხლის გადმოგდებას. ცეცხლი, რომელიც დედამიწაზე გადმოიგდება ათი ქალწულის იგავის საბოლოო და სრულყოფილ აღსრულებაში, არის შუალამის ღაღადისის უწყება, როგორც ეს წინასწარმეტყველურად იყო ნაჩვენები ექსეტერის ბანაკურ შეკრებაზე სულიწმიდის გარდამოსვლით, და სულიწმიდის გარდამოსვლით ორმოცდამეათე დღის დღესასწაულზე, რომელიც იქ ცეცხლად იყო წარმოდგენილი. მიაქციეთ ყურადღება და უაითის კომენტარს შუალამის ღაღადისის უწყებაზე.

„ვინც პირველი უწყება უარყო, მეორით ვერ ისარგებლა; ვერც შუალამის ღაღადისით მიიღეს სარგებელი, რომელიც მათ უნდა მოემზადებინა, რათა რწმენით იესოსთან ერთად შესულიყვნენ ზეციური საწმიდრის უწმიდეს ადგილას. და რადგან უარყვეს ეს ორი წინამორბედი უწყება, თავიანთი გონება ისე დააბნელეს, რომ ვეღარ ხედავენ არავითარ ნათელს მესამე ანგელოზის უწყებაში, რომელიც უჩვენებს გზას უწმიდეს ადგილას. მე ვიხილე, რომ როგორც იუდეველებმა ჯვარს აცვეს იესო, ასევე სახელდებითმა ეკლესიებმა ჯვარს აცვეს ეს უწყებანი; ამიტომ მათ არ აქვთ ცოდნა უწმიდესში მიმავალი გზის შესახებ და იქ იესოს შუამდგომლობითაც ვერ იღებენ სარგებელს. იუდეველთა მსგავსად, რომლებიც თავიანთ უსარგებლო მსხვერპლს სწირავდნენ, ისინიც აღავლენენ თავიანთ უსარგებლო ლოცვებს იმ განყოფილებისკენ, რომელიც იესომ დატოვა; და სატანა, ამ მოტყუებით კმაყოფილი, იღებს რელიგიურ სახეს და ამ ქრისტიანობის აღმსარებელთა გონებას თავისკენ მიმართავს, მოქმედებს რა თავისი ძალით, თავისი ნიშნებითა და ცრუ სასწაულებით, რათა თავის მახეში მტკიცედ გააბას ისინი.“ Early Writings, 259.

მილერიტა ისტორიაში შუალამის ძახილის უწყების გამოცდა „უნდა მოემზადებინა ისინი, რათა რწმენით იესოსთან ერთად შესულიყვნენ ზეციური საწმიდარის უწმიდეს ადგილას.“ შუალამის ძახილის უწყება, რომელიც ახლა ვითარდება, ასევე წარმოდგენილია როგორც მხეცის ხატის ჩამოყალიბების გამოცდა. ორივე ის გამოცდაა, რომელსაც მიჰყავს მადლის დროის დახურვამდე, სადაც ხასიათი ცხადდება. როდესაც მილერიტები რწმენით შევიდნენ უწმიდეს ადგილას, მათი რწმენა კვლავ გამოიცადა. ას ორმოცდაოთხი ათასის რწმენა კვირა კანონის დროს გამოიცდება, მაგრამ მათ აღთქმული აქვთ, რომ უსაფრთხოდ იქნებიან, რადგან ივლიან „სინათლეში, რომელიც გამოდის“ მეშვიდე ბეჭდიდან, რომელიც გაიხსნა მაშინ, როდესაც შუალამის ძახილის უწყებამ 2023 წლის ივლისში დაიწყო ბეჭდების ახსნა.

იმ დროს გაუხსნელი უწყება დამტკიცებულია მეთოდოლოგიით „ხაზი ხაზზე“, რაც გვიანი წვიმის მეთოდოლოგიაა. გვიანმა წვიმამ ცვარწვიმა დაიწყო 2001 წელს, და ადვენტიზმის საბოლოო გამოცდა დაიწყო. 2023 წლის ივლისში გამოცდის პროცესის საბოლოო პერიოდი, რომელიც საკვირაო კანონის დროს სრულდება, დაიწყო, როდესაც შუალამის ღაღადის უწყება მოვიდა, რაც აგრეთვე არის გვიანი წვიმა, რაც აგრეთვე არის ცოდნის მატება, რომელიც წარმოიშობა მეშვიდე ბეჭდის მოხსნისას, და აგრეთვე არის შვიდი ქუხილის გახსნა, ისევე როგორც იესო ქრისტეს გამოცხადება. ყველა ხაზი,

რომელიც წინასწარმეტყველური ნათლის გახსნას წარმოადგენს, იდენტიფიცირებულია როგორც გახსნილი დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიაში.

იმ დაფარულ ისტორიაში წარმოდგენილია კონსტიტუციის სამი ძირითადი გზამკვლევი ნიშნის ხაზი. ეს არის ის ხაზი, როდესაც ეკლესია და სახელმწიფო ერთიანდებიან, რათა მხეცის ხატი ჩამოაყალიბონ. იგი შეიცავს წინასწარმეტყველურ ხაზს, რომელიც მიმართავს ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტებს, რომლებიც ასახავენ იმ პოლიტიკური ბრძოლების დინამიკას, რომლებიც დედამიწის-მხეცის რესპუბლიკური რქის ისტორიაში ვითარდება. ეს ხაზი მოიცავს ამერიკის შეერთებული შტატების ორივე მთავარი პოლიტიკური პარტიის პარალელურ ისტორიებს. ეს ხაზი მჭიდროდ არის დაკავშირებული განდგომილი პროტესტანტიზმის რქასთან მისი დასაბამიდან 1844 წელს, ვიდრე იგი კვირის კანონის დროს სამოქალაქო მთავრობის კონტროლს უკანონოდ მიითვისებს.

განდგომილი პროტესტანტიზმის წინასწარმეტყველური როლი მოიცავს ჰასმონელთა დინასტიის მოწმობას, როგორც განდგომილი პროტესტანტიზმის სიმბოლოს. განდგომილი პროტესტანტიზმის რქის ხაზის ფონზე ასევე წარმოდგენილია ლაოდიკეელი მეშვიდე დღის ადვენტიტური ეკლესიის ხაზი. ლაოდიკეელი ადვენტიზმის ხაზიდან გამოდის ას ორმოცდაოთხი ათასის ხაზი. ამ დაფარულ ისტორიას აგრეთვე აქვს მესამე ვაის ისლამის ხაზი. რუსეთს აქვს თავისი ხაზი, გაეროს აქვს თავისი ხაზი და, რა თქმა უნდა, პაპის ძალაუფლებასაც აქვს თავისი ხაზი.

თუ წინასწარმეტყველების შემსწავლელი უკანასკნელ დღეებში მცხოვრები ბერეელივით მიემდვნება კვლევას, იგი საზრდოობს იმ ხაზებით, რომლებიც ორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიაშია ამოცნობილი. წინასწარმეტყველების შემსწავლელი აიღებს წიგნს ანგელოზის ხელიდან და შეჭამს მას. ხოლო როცა საკვირაო კანონის საბოლოო გამოცდა მოახლოვდება, იგი არა მხოლოდ გაიგებს შუადამის ძახილის გზავნილს, რომელიც ბეჭდახსნილი გახდა, არამედ სრულად შეიმეცნებს, როგორ ჩამოაყალიბდა მხეცის ხატი შეერთებულ შტატებში.

მეშვიდე ბეჭდის ნათელი გამოდის ტახტიდან და ათი ქალწულის იგავის კონტექსტში იგი არის შუადამის ღაღადის უწყება. შუადამის ღაღადის უწყებაა ის, რაც გონიერ ქალწულებს ამზადებს იმ პერიოდისათვის, როცა წარსულის დევნანი კვლავ მეორდება.

„როდესაც ვიხილავ ჩვენს წარსულ ისტორიას და გავდივარ წინსვლის ყოველ საფეხურს, რომელმაც ჩვენს ამჟამინდელ მდგომარეობამდე მოგვიყვანა, შემძლია ვთქვა: ადიდებულ იყოს ღმერთი! როდესაც ვხედავ, რა მოიმოქმედა ღმერთმა, აღტაცებით ვივსები და ქრისტეს, როგორც წინამძღოლის, მიმართ ნდობით. მომავლისთვის არაფრის უნდა გვეშინოდეს, გარდა იმისა, თუ დავივიწყებთ გზას, რომლითაც უფალი გვიძლავდა, და მის მოძღვრებას ჩვენს წარსულ ისტორიაში.“
Testimonies to Ministers, 31.

უფალი წარმართავს თავის ხალხს იმ გამოცდის პროცესში, რომელიც 2023 წლის ივლისში დაიწყო. მის ხელმძღვანელობაში შედიოდა წინასწარმეტყველური სიტყვის

გახსნა ორმოცე მუხლის დაფარული ისტორიის მიმართებით. ეს ისტორია ცხადყოფს, თუ როგორ ყალიბდება მხეცის ხატება შეერთებულ შტატებში, და, რა თქმა უნდა, ბევრად მეტსაც, ვიდრე მხოლოდ უკანასკნელი ჟამის მოვლენათა ამ ელემენტს. როდესაც აღმოჩნდებით კვირა დღის კანონის დროს გვირგვინოვან განსაცდელში, როცა წარსულის დევნანი კვლავ იწყებს განმეორებას, ჩვენ „არაფერი გვაქვს მომავლის შიშისთვის, გარდა იმისა, თუ დავივიწყებთ გზას, რომლითაც უფალი გვიძღოდა, და მის სწავლებას ჩვენს წარსულ ისტორიაში.“

კვირის დღის შესახებ კანონის დროს „წარსული ისტორია“ კვლავ განმეორდება შეერთებულ შტატებში მხეცის ხატის ფორმირების პერიოდში. იუდას ტომის ლომმა მოხსნა საბოლოო უწყების ბეჭედი და თავისი ხალხი მიუძღვა ორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიასთან. იქ მან თავის ხალხს ასწავლა არა მხოლოდ თავისი წინასწარმეტყველური სიტყვის გაგება, არამედ ის უპირატესობაც და პასუხისმგებლობაც, რომ მიეღწიათ იმგვარი გამოცდილებისთვის, რომელიც მათ ღირსყოფდა მისი ხალხის იმ წარმომადგენელთა შორის ყოფნისათვის, რომელნიც საბოლოო კრიზისში მისი წარმომადგენლები უნდა ყოფილიყვნენ.

იმ ხალხის ერთ-ერთი წინასწარმეტყველური მახასიათებელია ის, რომ მათ იციან, როგორ იარონ ტახტიდან გამომავალი ნათელით. ეს ნათელი არის ორმოცე მუხლის დაფარული ისტორიის ნათელი, რომელიც უმცირეს დეტალებამდე აღწერს იმ რელიგიურ, პოლიტიკურ, სოციალურ და ეკონომიკურ დინამიკას, რომელიც ჩართულია შეერთებულ შტატებში მხეცის ხატის აღმართვაში. ამ წმინდა ისტორიის შესახებ აღიარებული ნათელი წარმოიქმნება სტრიქონი სტრიქონზე, აქ ცოტა და იქ ცოტა, პრინციპის გამოყენებით, და ეს არის ნათელი, რომელიც აღწერს იმ ისტორიას, როდესაც წარსულის დევნანი კვლავ ერთხელ იწყება.

ვინც ცოდნის გამრავლებას შეიგნებს, იგინი ბრძენნი არიან; და ცოდნის გამრავლება მხეცის ხატის ჩამოყალიბებას ეხება, და ბრძენნი წინასწარ შეიგნებენ ქვეყნიერებაში მხეცის ხატის ჩამოყალიბების ისტორიის მოსვლამდე ამ ისტორიის მიმდინარეობას. იესო, როგორც ალფა და ომეგა, ყოველთვის საგნის დასასრულს მისი დასაწყისით წარმოაჩენს.

აღსანიშნავია, რომ ის მონაკვეთი, სადაც და უაიტი მიუთითებს, რომ ღვთის ხალხი ივლის იმ ნათელში, რომელიც ტახტიდან გამოდის, წარმოადგენს Testimonies-ის მეცხრე ტომის პირველი თავის დასასრულს. თავი იწყება მეთერთმეტე გვერდზე; ამგვარად, თავი იწყება ცხრა-მეთერთმეტე და სრულდება კვირა დღის კანონის აღწერით. იგი აღწერს იმ პერიოდს, როდესაც მხეცის ხატი ყალიბდება და ას ორმოცდაოთხი ათასი განცხადებიან, მაგრამ მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ თქვენ გაქვთ რწმენა, რომ ეს თავი ამგვარად დაინახოთ.

როგორც მეცხრე ტომის პირველი ნაწილი, იგი იხსნება ამ იდენტიფიკაციით და იყენებს სათაურს — „მეფის მოსვლისათვის“. ამჟამად ეხება არა მხოლოდ ქრისტეს მეორედ მოსვლას, არამედ ათი ქალწულის იგავსაც, რადგან ნაწილის სათაური შემდეგ პავლეს ციტირებს.

„განყოფილება 1 — მეფის მოსვლისათვის“

„კიდეც ცოტაც, და მომავალი მოვა და აღარ დააყოვნებს.“ ებრაელთა 10:37.

ქვემოთ მომდევნო ორი მუხლი გამოტოვებულია, თუმცა ისინი ამ მონაკვეთის ნათელყოფას უწყობს ხელს.

ვინაიდან, კიდეც მცირედი ხანი, და მომავალი მოვა და არ დააყოვნებს. ხოლო მართალი რწმენით იცოცხლებს; და თუ ვინმე უკან დაიხევს, ჩემი სული მასში ვერ იპოვის სათნოებას. მაგრამ ჩვენ არა ვართ მათგანნი, რომელნიც უკან იხევენ დასაღუპავად, არამედ მათგანნი, რომელნიც ირწმუნებიან სულის სახსნელად. ებრაელთა 10:37–39.

პავლე გულისხმობდა აბაკუმს, სადაც ერთგული ბრძენი ქალწულები დაპირისპირებულნი არიან მათთან, რომელთაც, როგორც პავლე ამბობს, „დასაღუპავად უკან იხევენ“. აბაკუმი ეს ასე გამოთქვა:

აჰა, მისი სული, რომელიც აღზევებულია, არ არის მართალი მასში; ხოლო მართალი იცოცხლებს თავისი რწმენით. აბაკუმი 2:4.

აბაკუმის დაყოვნების ჟამი არის ათი ქალწულის დაყოვნების ჟამი, ხოლო მომავალი მეფის თავი, ებრაელთა მიმართ წერილიდან პავლეს სიტყვებთან კავშირში, ამ თავის სრულ აღსრულებასა და გამოყენებას განსაზღვრავს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის პერიოდში. ეს პერიოდი დაიწყო 2001 წლის 11 სექტემბერს და მთავრდება კვირის კანონთან, რაც ლაოდიკიური ადვენტიზმის უკანასკნელი კრიზისია, ხოლო ათი ქალწულის იგავში ეს არის ხასიათის გამოვლინება კვირის კანონის დროს. თავის უკანასკნელი აზრები კვირის კანონს ეხება, ხოლო თავი იწყება 2001 წლის 11 სექტემბრის განხილვით.

„უკანასკნელი კრიზისი“

„ჩვენ ვცხოვრობთ აღსასრულის ჟამს. დროთა ნიშნები, რომლებიც სწრაფად სრულდება, მოწმობენ, რომ ქრისტეს მოსვლა ახლო არის. დღეები, რომლებშიც ვცხოვრობთ, საზეიმო და მნიშვნელოვანნი არიან. ღვთის სული თანდათანობით, მაგრამ უეჭველად, იხსნება დედამიწიდან. წყლულები და სასჯელები უკვე ეცემა ღვთის მადლის მოძულეთ. უბედურებანი ხმელეთსა და ზღვაზე, საზოგადოების არამყარი მდგომარეობა, ომის განგაშნი — ყოველივე ეს მოასწავებელია. ისინი წინასწარმეტყველებენ მოახლოებულ მოვლენებს უდიდესი მასშტაბისა.“

ბოროტების ძალები თავიანთ ძალებს აერთიანებენ და მტკიცდებიან. ისინი ძლიერდებიან უკანასკნელი დიდი კრიზისისთვის. მალე ჩვენს სამყაროში დიდი ცვლილებები მოხდება, და საბოლოო მოვლენები სწრაფად განვითარდება.

მსოფლიოში არსებული ვითარება გვიჩვენებს, რომ მძიმე ჟამნი უშუალოდ გვადგას კარზე. ყოველდღიური გაზეთები სავსეა უახლოეს მომავალში საშინელი კონფლიქტის ნიშნებით. თავხედური ძარცვები ხშირ მოვლენად იქცა. გაფიცვები ჩვეულებრივი გახდა. ქურდობანი და მკვლელობანი ყოველ მხარეს ხდება. ეშმაკეულ ადამიანებს კაცთა, ქალთა და მცირეწლოვან ბავშვთა სიცოცხლე მიაქვთ.

ადამიანები მანკიერებით არიან მოჯადოებულნი, და ყოველგვარი ბოროტება ბატონობს.

მტერმა შეძლო სამართლის გაუკუღმართება და ადამიანთა გულების ავსება ანგარებიანი სარგებლის სურვილით. „სამართალი შორს დგას, რადგან ჭეშმარიტება დაეცა ქუჩაში და სიმაღლეს ვეღარ შემოდის.“ ესაია 59:14. დიდ ქალაქებში უამრავი ადამიანი ცხოვრობს სიღარიბესა და უზადრუკებაში, თითქმის მოკლებულნი საკვებს, თავშესაფარსა და სამოსს; მაშინ როცა იმავე ქალაქებში არიან ისეთნიც, რომელთაც გულსაწადელზე მეტიც კი აქვთ, ფუფუნებაში ცხოვრობენ და თავიანთ ფულს ხარჯავენ მდიდრულად მოწყობილ სახლებზე, პირად მორთულობაზე, ან კიდევ, რაც უარესია, ხორციელ ვნებათა დაკმაყოფილებაზე, სასმელზე, თამბაქოსა და სხვა ისეთ საგნებზე, რომლებიც ანადგურებს ტვინის ძალებს, არღვევს გონების წონასწორობას და ამდაბლებს სულს. მოშიშშილე კაცობრიობის ღაღადი ადის ღვთის წინაშე, მაშინ როცა ყოველგვარი ჩაგვრითა და გამოძალვით ადამიანები გროვებენ უზარმაზარ სიმდიდრეებს.

„ერთხელ, როდესაც ნიუ-იორკში ვიმყოფებოდი, ღამის ჟამს მოწოდებული ვიყავი მეხილა შენობები, რომლებიც სართულ-სართულ მაღლდებოდა ცისკენ. ამ შენობებს ცეცხლგამძლე აცხადებდნენ და ისინი აღმართული იყო თავიანთი მფლობელებისა და მშენებლების განსადიდებლად. უფრო და უფრო მაღლა იწეოდა ეს შენობები, და მათში გამოყენებული იყო უმაღლესი ფასის მასალა. ისინი, ვისაც ეს შენობები ეკუთვნოდა, საკუთარ თავს არ ეკითხებოდნენ: „როგორ შეგვიძლია საუკეთესოდ ვადიდოთ ღმერთი?“ უფალი მათ ფიქრებში არ იყო.“

ვიფიქრე: „ნეტავ მათ, ვინც ამგვარად აზანდებს თავის ქონებას, შეეძლოთ დაენახათ თავიანთი გზა ისე, როგორც ღმერთი ხედავს მას! ისინი აგროვებენ დიდებულ შენობებს, მაგრამ რაოდენ უგუნურად გამოიყურება მათი დაგეგმვა და ჩანაფიქრი სამყაროს მმართველის თვალში. ისინი გულისა და გონების მთელი ძალებით არ იკვლევენ, თუ როგორ განადიდონ ღმერთი. მათ თვალთახედვიდან დაკარგეს ეს — ადამიანის პირველი მოვალეობა.“

როცა ეს მაღლივი ნაგებობები აღიმართებოდა, მათი მფლობელები ქედმაღლური პატივმოყვარეობით ხარობდნენ, რომ ჰქონდათ სახსრები საკუთარი თავის საამებლად და თავიანთ მეზობლებში შურის აღსაძვრელად გამოსაყენებლად. იმ ფულის დიდი ნაწილი, რომელიც მათ ასე ჩადეს, მოპოვებული იყო გამოძალვით, ღარიბთა შევიწროებითა და დაჩაგვრით. მათ დაავიწყდათ, რომ ზეცაში ყოველი სავაჭრო გარიგების ანგარიში ინახება; ყოველი უსამართლო გარიგება, ყოველი თაღლითური საქმე იქ არის ჩაწერილი. დგება ჟამი, როცა ადამიანები თავიანთი თაღლითობითა და კადნიერებით მიაღწევენ ისეთ ზღვარს, რომლის გადალახვასაც უფალი აღარ დაუშვებს, და ისინი შეიტყობენ, რომ იეჰოვას სულგრძელებას საზღვარი აქვს.

შემდეგი ხილვა, რომელიც ჩემს წინაშე გადაიშალა, იყო სახანძრო განგაში. ადამიანები შეჰყურებდნენ მაღალ და ვითომდა ცეცხლგამძლე შენობებს და ამბობდნენ: „ისინი სრულებით უსაფრთხონი არიან.“ მაგრამ ეს შენობები ისე შთაინთქა ცეცხლში, თითქოს ფისისაგან ყოფილიყო გაკეთებული. სახანძრო

მანქანებს ვერაფერი შეეძლოთ განადგურების შესაჩერებლად. მეხანძრეებს არ ძალუძდათ მანქანების ამუშავება.

„მიღებული მაქვს მითითება, რომ როცა უფლის დრო დადგება, თუ ამაყი და პატივმოყვარე ადამიანების გულებში არავითარი ცვლილება არ მომხდარა, ადამიანები იხილავენ, რომ ხელი, რომელიც ძლიერი იყო გადასარჩენად, ძლიერი იქნება დასალუპადაც. ვერც ერთი მიწიერი ძალა ვერ შეაკავებს ღვთის ხელს. ვერავითარი მასალა ვერ იქნება გამოყენებული შენობათა ასაგებად ისე, რომ ისინი დაცულნი იყვნენ განადგურებისაგან, როცა მოვა ღვთის მიერ დანიშნული ჟამი, რათა ადამიანებზე მოავლინოს შურისგება მისი კანონის უგულებელყოფისა და მათი ეგოისტური პატივმოყვარეობისათვის.“

„ბევრი არ არის, თვით განათლების მუშაკებსა და სახელმწიფო მოღვაწეთა შორისაც კი, ვისაც ესმის ის მიზეზები, რომლებიც საზოგადოების დღევანდელ მდგომარეობას უდევს საფუძვლად. ისინი, ვისაც მმართველობის სადავეები უპყრიათ, ვერ ძალუძთ გადაწყვიტონ ზნეობრივი გახრწნილების, სილატაკის, უპოვრობისა და მზარდი დანაშაულის პრობლემა. ისინი ამაოდ ირჯებიან, რათა საქმიანი საქმიანობა უფრო მყარ საფუძველზე დააყენონ. ადამიანები მეტი ყურადღებით რომ მოჰკიდებოდნენ ღვთის სიტყვის მოძღვრებას, იპოვიდნენ იმ პრობლემათა გადაწყვეტას, რომლებიც მათ საგონებელში აგდებს.“

„წმიდა წერილები აღწერს მსოფლიოს მდგომარეობას ქრისტეს მეორედ მოსვლის წინარე ჟამს. იმ ადამიანთა შესახებ, რომლებიც ძარცვითა და გამოძალვით დიდ სიმდიდრეს იხვეჭენ, დაწერილია: ‘თქვენ დაიხვავეთ საუნჯე უკანასკნელი დღეებისათვის. აჰა, მუშაკთა საზღაური, რომელთაც თქვენი ყანები მომკეს და რომელსაც თქვენ თაღლითობით აკავებთ, ღალატებს; და მომკელთა ღალადი ცაბაოთ უფლის ყურამდეა მისული. თქვენ დედამიწაზე ნეტარებით ცხოვრობდით და განცხრომაში იყავით; გამოკვებეთ თქვენი გულები, ვითარცა დაკვლის დღისთვის. თქვენ მსჯავრი დასდეთ და მოკალით მართალი; და იგი არ გიწევთ წინააღმდეგობას.’ იაკობი 5:3–6.“

„მაგრამ ვინ კითხულობს დროთა სწრაფად აღმსრულებელი ნიშნებით მოცემულ გაფრთხილებებს? რა შთაბეჭდილებას ახდენს ეს წუთისოფლის ხალხზე? რა ცვლილება ჩანს მათ განწყობაში? არაუმეტეს იმისა, რაც ჩანდა ნოეს დროინდელი სამყაროს მკვიდრთა დამოკიდებულებაში. წუთისოფლის საქმეებითა და განცხრომით შთანთქმულმა წარღვნამდელმა ადამიანებმა „ვერ გაიგეს, ვიდრე წარღვნა არ მოვიდა და ყველა არ წალეკა“. მათე 24:39. მათ ზეცით მოვლენილი გაფრთხილებები ჰქონდათ, მაგრამ მოსმენა არ ისურვეს. და დღესაც მსოფლიო, სრულიად უგულებელმყოფელი ღვთის გამაფრთხილებელი ხმისა, მიიჩქარის საუკუნო დაღუპვისაკენ.“

მსოფლიო ომის სულით არის აღძრული. დანიელის მეთერთმეტე თავის წინასწარმეტყველება თითქმის სრულ აღსრულებას მიაღწია. მალე აღსრულდება ის გასაჭირის მოვლენები, რომელთა შესახებაც წინასწარმეტყველებებშია ნათქვამი.

„აჰა, უფალი მიწას აცარიელებს, აოხრებს მას, პირქვე აქცევს და მის მკვიდრთა ფანტავს... რადგან მათ დაარღვიეს რჯულები, შეცვალეს დადგენილება, დაარღვიეს საუკუნო აღთქმა. ამიტომ შთანთქა წყევლამ მიწა, და მის მცხოვრებნი გაპარტახდნენ... დაფდაფების მხიარულება შეწყდა, მოზეიმეთა ხმაური დასრულდა, ქნარის სიხარული შეწყდა.“ ესაია 24:1–8.

„ვაი იმ დღეს! რადგან ახლოს არის უფლის დღე, და იგი მოვა, როგორც დაღუპვა ყოვლადმღიერისაგან.... თესლი დამპალია თავის გორგლების ქვეშ, ბედლები გაუდაბურებულია, სათავსები დანგრეულია, რადგან მარცვალი გახმა. როგორ ოხრავენ მხეცები! საქონლის ჯოგები შეძრწუნებულნი არიან, რადგან სამოვარი არა აქვთ; დიახ, ცხვრის ფარებიც გაუდაბურებულნი არიან.“ „ვაჰი გახმა და ლელვი დაჭკნა; ბროწეულის ხე, ფინიკის ხეც, და ვაშლის ხეც, მინდვრის ყველა ხესთან ერთად, გახმა; რადგან სიხარული გახმა კაცთა მეთაგან.“ იოელი 1:15–18, 12.

„გული მიწყდება გულში ჩემსა; ... ვერ დავდუმდები, რადგან გსმენია, ო, სულო ჩემო, საყვირის ხმა, საომარი განგაში. ნგრევა ნგრევას ზედ ეძახის, რადგან მთელი ქვეყანა მოოხრებულია.“ იერემია 4:19, 20.

„ვიხილე ქვეყანა, და აჰა, იყო უსახური და ცარიელი; და ცანი, და მათ არ ჰქონდათ ნათელი. ვიხილე მთები, და აჰა, ირყეოდნენ, და ყველა ბორცვი მსუბუქად იძვროდა. ვიხილე, და აჰა, არ იყო კაცი, და ცათა ყველა ფრინველი გაფრენილი იყო. ვიხილე, და აჰა, ნაყოფიერი ადგილი უდაბნოდ იყო ქცეული, და ყველა მისი ქალაქი დანგრეული იყო.“ მუხლები 23–26.

„ვაი! რადგან დიდია ის დღე, მისნაირი არც ერთია: ეს არის იაკობის გასაჭირის ჟამი; მაგრამ ის იხსნება მისგან.“ იერემია 30:7.

„ამ სამყაროში ყველა არ დამდგარა მტრის მხარეს ღმერთის წინააღმდეგ. ყველა არ გამხდარა ურწმუნო. არის ერთგული მცირერიცხოვანნი, რომლებიც ღმერთისადმი ჭეშმარიტნი არიან; რადგან იოანე წერს: „აქ არიან ისინი, რომლებიც იცავენ ღმერთის მცნებებს და იესოს რწმენას.“ გამოცხადება 14:12. მალე ბრძოლა მძაფრად გაჩაღდება მათ შორის, ვინც ღმერთს ემსახურება, და მათ შორის, ვინც მას არ ემსახურება. მალე შეირყევა ყველაფერი, რაც შეიძლება შეირყეს, რათა დარჩეს ის, რაც ვერ შეირყევა.“

„სატანა ბიბლიის გულმოდგინე მკვლევარია. მან იცის, რომ მისი დრო მოკლეა, და ყოველივე მხრივ ცდილობს, შეეწინააღმდეგოს უფლის საქმეს ამ დედამიწაზე. შეუძლებელია, სათანადო წარმოდგენა მიეცეს იმ გამოცდილებაზე, რომელიც ღვთის ხალხს ექნება, ვინც ცოცხალი იქნება დედამიწაზე მაშინ, როდესაც ზეციური დიდება და წარსულის დევნათა გამეორება ერთურთში შეერწყმება. ისინი ივლიან იმ ნათელში, რომელიც ღვთის ტახტიდან გამოდის. ანგელოზთა მეშვეობით ზეცასა და დედამიწას შორის უწყვეტი კავშირი იარსებებს. და სატანა, გარშემორტყმული ბოროტი ანგელოზებით და ღმერთად თავის გამომცხადებელი, ყოველგვარ სასწაულს მოახდენს, რათა, თუ შესაძლებელი იქნება, თვით რჩეულნიც კი აცდუნოს. ღვთის ხალხი თავის უსაფრთხოებას სასწაულთა ქმნაში ვერ ჰპოვებს, რადგან სატანა გააყალბებს იმ სასწაულებს, რომლებიც მოხდება. ღვთის

გამოცდილი და შემოწმებული ხალხი თავის ძალას იპოვის იმ ნიშანში, რომლის შესახებაც ნათქვამია გამოსვლა 31:12–18-ში. მათ თავიანთი პოზიცია უნდა დაიკავონ ცოცხალ სიტყვაზე: „დაწერილია.“ ეს არის ერთადერთი საფუძველი, რომელზედაც მათ შეუძლიათ მყარად დადგომა. მათ, ვინც დაარღვია თავისი აღთქმა ღმერთთან, იმ დღეს აღარ ეყოლებათ ღმერთი და აღარ ექნებათ იმედი.

ღვთის თაყვანისმცემელნი განსაკუთრებით გამოირჩევიან მეოთხე მცნებისადმი თავიანთი პატივისცემით, რადგან ეს არის ღვთის შემოქმედებითი ძალის ნიშანი და მოწმობა იმისა, რომ მას აქვს უფლება ადამიანის თაყვანისცემასა და პატივიგებაზე. ბოროტნი გამოირჩევიან თავიანთი მცდელობებით, დაამხონ შემოქმედის სამახსოვრო და აღამაღლონ რომის დაწესებულება. ამ დაპირისპირების საკითხში მთელი ქრისტიანული სამყარო გაიყოფა ორ დიდ კლასად: მათად, ვინც იცავს ღვთის მცნებებს და იესოს რწმენას, და მათად, ვინც თაყვანს სცემს მხეცს და მის ხატს და იღებს მის ნიშანს. თუმცა ეკლესია და სახელმწიფო გააერთიანებენ თავიანთ ძალას, რათა აიძულონ ყველანი, „პატარანიც და დიდნიც, მდიდარნიც და ღარიბნიც, თავისუფალნიც და მონანიც“, მიიღონ მხეცის ნიშანი, მაინც ღვთის ერი მას არ მიიღებს. გამოცხადება 13:16. პატმოსელი წინასწარმეტყველი ხედავს „მათ, რომელთაც გაიმარჯვეს მხეცზე, მის ხატზე, მის ნიშანზე და მისი სახელის რიცხვზე, დგანან შუშის ზღვაზე, რომელთაც უჭირავთ ღვთის ქნარები,“ და გალობენ მოსესა და კრავის საგალობელს. გამოცხადება 15:2.

„ღვთის ხალხს საშინელი გამოცდები და განსაცდელები ელის. ომის სული აღძრავს ერებს დედამიწის ერთი კიდიდან მეორემდე. მაგრამ მოახლოებული გასაჭირის ჟამს,—ისეთ გასაჭირის ჟამს, როგორიც არ ყოფილა მას შემდეგ, რაც ერი არსებობს,—ღვთის რჩეული ხალხი შეურყევლად დადგება. სატანა და მისი მხედრობა ვერ შეძლებენ მათ განადგურებას, რადგან ძალით აღმატებული ანგელოზები დაიცავენ მათ.“ Testimonies, volume 9, 11–17.

ას ორმოცდაოთხი ათასი, რომელნიც არიან „ღვთის გამოცდილი და გამობრძმედილი ხალხი“, მისი „რჩეული ხალხი“, „ურყევად დადგებიან“, როცა „წარსულის დევნანი“ კვლავ განმეორდება. ნათელი, რომელშიც ისინი „ივლიან“, არის მეშვიდე ბეჭდის უწყების ნათელი, რომელიც არის შუალამის ძახილი, რომელიც არის ის ნათელი, რომელიც გამოავლენს მხეცის ხატის ჩამოყალიბებას.